

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Albert Andersson*
 Härad: *Höhs* Adress: *Varberg Sandhög*
 Socken: *Knäred* Berättat av: *Stuva meddelare*
 Uppteckningsår: *1926* Född år i

Uppteckningen rör	sid.
<i>Linets odling o. förädling.</i>	<i>1-2.</i>
<i>Mejeri v. väring.</i>	<i>2.</i>
<i>Stä linfrö efter misshaglig person o. efter lik.</i>	<i>3</i>

Socken: Knäred
Berättat av: Flera meddelare
Ålder:

HALLANDS HEMBYGDSFÖRBUND

4669

Uppteckn. av
Den 20-22 sept. 19 26

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

Linets odling och förädling.

1

Linnet såddes på Blenda-dagen.

Vid skörden, som utfördes genom uppräckning med rötterna, ~~en~~ band man linet i kärvar, som kallades "neger".

Sedan linet rötats genom att utbredas på en mosse, band man det i större kärvar, som kallades "klipper".

Linnet torkades någon gång på öppen grav, någon gång också på malt-torkan. men oftast i bastan, där det ställdes på lösa stänger, som kallades "ravler".

Bråkningen av linet påbörjades kl. 8 eller 9 på kvällen.

Det brukade inte bli gille efter bråkningen.

Det bråkade linet kallades "tåver".

Efter bråkningen skulle linet skäktas. Före detta arbete brukade man värma "tåvorna" i ~~en~~ bakugnen.

Socken: Knäred

HALLANDS-HEMBYGDSFÖRBUND

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

Berättat av:

4669
(Forts.)

Uppteckt. av

Ålder:

Den

1926

2

2

Sedan man spunnit, skulle garnet vindas på en haspa, varefter garnhärvorna lades i vatten med gamla salta fläskben. När ~~sk~~ det legat där en åtta dagars tid hängdes det upp på en stång till torkning. Efter en tid tog man ner det och bykte det, varefter garnet skulle blekas i solen.

Man fick inte ha några spinnrockar inne i stugan om jul.

Under dymmeldagarna var det förbjudet att spinna. Gjorde man det ändå, så flög taken av gården.

Om man kom in på ett ställe, där någon höll på att väva, så skulle man "spänna" med benen och säga:

"Högt skäl, högt skäl,
fattas varken öv eller varp.

Fort upp, rappt ner.

Fort upp, rappt ner."

Socken:..... Knäred.....

~~HALLANDS HEMBYGGDSFÖRBUND~~

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

Berättat av:.....

4669
(Forts.)

Uppteckn. av.....

Ålder:.....

Den..... 19.....

3

Man brukade strö ut linfrö efter en misshaglig person, som man }
ville bli av med, d.v.s. om man önskade att han inte skulle komma
igen.

När någon var död, skulle man så linfrö efter liket. Så långt från
gården som man strött linfröet, så långt var man fri från den döde.
Denne måste nämligen plocka upp fröen, och emedan de voro så små,
så tog detta så lång tid, att han hade att göra så länge han "var
fri". När det led mot gryningen, måste han återvända till graven.